

VĚŽNÍK

KOMPAS TŘEŠŤSKÉ FARNOSTI

1. července 2007 - č. 49

Slůvko na prázdniny 4

Začínají prázdniny, čas dovolených a rekreací. K čemu potřebujeme odpočinek? Smyslem odpočinku - volného času - je, že se člověk zotaví z práce kvůli dalšímu pracovnímu výkonu a ne, aby člověk mohl lépe a déle bez poruchy pracovat. ...

Naslouchat Božímu hlasu 6

Základním úkolem křesťana je žít podle Boží vůle. Dostí abstraktní pojmenování, že? Možná by se dal tento požadavek přeformulovat jako život podle Evangelia, Písma, tj. život podle Krista, život z Ducha a s Duchem svatým. ...

www.farnosttrest.me.cz
veznik@email.cz

Šéfredaktor:

Ing. Vladislav Hynk (VH)

Redakce:

Mgr. Martina Hynková (MH)
Bc. Zuzana Nováková (ZN)
Mgr. Květa Zažímalová (KZ)

Další autoři příspěvků:

Pavel Kovář (KP)

Jazyková korektura:

Mgr. Květa Zažímalová

**Grafická úprava
a předtisková příprava:**
Bc. David Zažímal

Tisk zajistil:

Zdeněk Havlíček
soukromá pojišťovací kancelář
registrace MFČR č.001087PPZ
zast.makléřské fy. Křížek-Telč
tel./zázn.: +420 567 214 394
mobil: +420 606 237 655
havlicek.pojistkanc@tiscali.cz

Distribuce:

Distribuci zajišťuje redakce
nákladem 210 výtisků.

Adresa redakce:

Sv. Čecha 1395, Třešť 589 01

Kolportéři:

redakce; Jiří a Tereza Staňkovi;
Jan a Jana Duchanovi;
Michael a Marie Bambulovi;
Hynkovi st.
a kolportéři z bratrských farností

*Stanovisko redakce se nemusí
ztotožňovat s obsahem zveřejněných
příspěvků. Anonymní příspěvky
nezveřejňujeme!*

OBSAH

Obsah	2
Úvodní slovo	3
Slůvko na prázdniny	4
Bezcenné peníze ještě mohou pomoci	5
Kdo byli?	6
Naslouchat Božimu hlasu	6
Co to je, když se řekne Lísek?	8
Velehrad, mé oblíbené poutní místo	9
Známý - neznámý rodák z Třeště	10
Z diáře otce Tomáše	11
Na prázdniny	11
Informace	12

EDITORIAL

Jako houby po dešti...

Ano, i takto můžeme nahlížet na svátky a slavnosti v době po Velikonocích v porovnání se zbývajícím částí roku. Liturgický kalendář je jimi dokonale protkán. V mnohých farnostech se v tyto dny slaví i poutní bohoslužby, jinde ti nejmenší přijímají 1. svaté přijímání... Je to doba plná slavení – duchovně nabitá. Po těchto naplněných dnech musí zákonitě následovat „odpočinek“.

Je však odpočinek právem anebo povinností člověka? Bylo by zajímavé, jaký výsledek by měla anketa s touto otázkou. Určitě by se našlo mnoho hlasů ve prospěch práva i ve prospěch povinnosti odpočívat. Teoreticky je to ale snadné – ale co praktický život? Obecně, když jsme mladí (možná spíš malí), odpočinek (spánek) vnímáme jako „nepřítele“. O pár let později by si však člověk rád po obědě „schrupnul“, ale už to nejde. Poté si říkáme, že v důchodu bude více času; potvrzují se ale slova starších, že v důchodu je času ještě méně.

Naštěstí je svět uspořádán tak, že se střídá den a noc, světlo a tma, a už to samo o sobě člověka nutí, aby se podřídil nějakému řádu. Lidem se však podařilo „ošulit“ i tmu – žárovka prodlouží den a zkrátí noc. Někdy se to hodí, ale když je toho moc a je to často, tak už to škodí.

Odpočinek je ale životní nutností – jeho účelem není jen obnovení tělesných sil, ale také regenerace těch duševních a duchovních. Měli bychom se umět zastavit a uvědomit si, odkud a kam putujeme, za čím se ženeme. Jednou za čas je žádoucí udělat i větší inventuru, zastavit se trochu déle, korigovat chyby, vyprosit si vedení i sílu pro další etapu a teprve pak, odpočatí a svěží, vykročit na další úsek své jedinečné životní cesty. K tomu se výborně hodí prázdniny nebo dovolená. Dopřejme si je všichni, vy i já, a dá-li Pán Bůh, tak v září na tomto místě – **u jubilejního 50. čísla** – nashledanou.

Vladislav Hynk
šéfredaktor

P.S.: K příštímu vydání se nabízí téma: 50 čísel Věžníku (co mi Věžník dal, co mi možná vzal ...) :-)

Toto číslo je velmi „útlé“, věřím, že to „jubilejní“ na tom bude o mnoho lépe!

Slůvko na prázdniny Odpočívat? Proč? Jak?

Začínají prázdniny, čas dovolených a rekreací. K čemu potřebujeme odpočinek? Smyslem odpočinku - volného času - je, že se člověk zotaví z práce kvůli dalšímu pracovnímu výkonu a ne, aby člověk mohl lépe a déle bez poruchy pracovat. Především jde o to, abychom vůbec zůstali lidmi a nestali se stroji. Únava, která je naším životním průvodcem, může být významným ukazatelem naší přetíženosti. Potřebujeme vypnout, abychom se mohli rozvíjet a realizovat jako bytost zaměřená na celek, abychom více sami sebe poznali. Dále je to příležitost k načerpání sil pro tělo i ducha. Volný čas mi pomáhá, abych měl více času pro lidi blízké: děti, partnera, stárnoucí rodiče, opuštěné přátele. Je skvělou příležitostí, abychom zjistili, že i bez nás se svět ani nezhroutí, ani nezastaví, příležitostí k obdivování Božího díla, příležitostí k pohledu na sebe a na život pod jiným zorným úhlem, příležitostí k přehodnocení zaběhaných životních cest.

Většinu času děláme to, co „musíme“. Při odpočinku ale můžeme dělat to, co „chceme“. Můžeme si dopřát pocit svobody a volby. Tím se nám otevírá cesta k poznání sebe sama a toho, po čem v životě toužíme a co niterně potřebujeme.

Osvědčené doporučení praví, aby manuálně pracující lidé odpočívali při duševní činnosti a duševně pracující relaxovali při manuálních pracích. Výsledky odpočinku poznáme „po ovoci“: pokud opravdu odpočíváme, pak se cítíme svěží a plní sil do dalších dnů.

Člověk, který si neumí odpočinout, měl by se zamyslet nad tím:

- jak vidí svůj význam, zda neočekává vše od sebe, od svých omezených sil a možností
- jak důvěřuje v Boha, který se o člověka stará
- jak umí spolupracovat s druhými a s Bohem

- zda mu práce není bohem, drogou a smyslem všeho

Důvody pro to mohou být různé. Někteří si myslí, že volný čas je něco špatného, že bychom celý život měli věnovat druhým nebo nějaké činnosti. Jiní (a mnohdy jsou to ti stejní) nepřestá-

vají s prací proto, aby si nepřipadali neužiteční, bezcenní. Často tak utíkají před svými problémy, pocity a životními otázkami.

I Pán Ježíš se často odebíral na opuštěné místo, aby se zotavil a načerpal jako člověk sílu. Při svém odpočinku nezapomeňme také na Boha.

Jako podněty k zamyšlení vám nabízím desatero na prázdniny a 24 otázek a odpovědí Matky Terezy. Přeji všem, abyste čas, který je před vámi, dobře prožili k zotavení těla i duše.

Desatero na prázdniny

1. Rozluč se se svými, ale ne s Bohem.
2. Nezapomeň si vzít nejen všechny potřebné věci, ale i něco pro duši.
3. Obuj si boty, které ti vydrží na cestu do kostela.

4. Chod' po všech křižovatkách a cestičkách, ale nezapomeň na cesty Boží.
5. Smetí dávej pod kameny a do odpadkového koše, ale ne do své duše.
6. Na cestě neházej kameny, ale úsměvy.
7. Nasyť žaludek, nenech však hladovět duši.
8. Chod' nejen podle turistických značek, ale i podle Božích přikázání.
9. Až si nasadíš barevné brýle, ať ti nezacloň Boha.
10. Vrať se z prázdnin nejen zdravý, ale i lepší.

24. otázek pro Matku Terezu:

Který den je nejkrásnější? Dnešní.
 Jaká je největší překážka? Strach.
 Co je nejsnazší? Zmýlit se.
 Co je největší omyl? Vzdát se.
 Co je kořenem všeho zla? Egoismus.

Jaká je nejlepší zábava? Práce.
 Jaká je největší prohra? Zbabělost.
 Kdo jsou nejlepší profesionálové? Děti.
 Jaká je první potřeba? Komunikace.
 Jaké je největší štěstí? Být užitečný pro druhé.

Jaké je největší tajemství? Smrt.
 Jaká je největší chyba? Špatná nálada.
 Nejnebezpečnější osoba? Ta, která lže.
 Nejošklivější cit? Nevraživost.
 Nejkrásnější dárek? Odpuštění.

Co je nejnezbytnější? Rodina.
 Nejlepší směr? Správná cesta.
 Nej příjemnější pocit? Vnitřní pokoj.
 Nejlepší přijetí? Úsměv.
 Nejlepší lék? Optimismus.

Největší satisfakce? Splněná povinnost.
 Největší síla? Víra.
 Nejpotřebnější osoby? Kněží.
 Nejkrásnější věc na světě? Láska.

Bezenné peníze ještě mohou pomoci

Pokud máte ještě zbytky valut ze 13 zemí Evropské unie (Belgie, Finsko, Francie, Irsko, Itálie, Lucembursko, Německo, Nizozemsko, Portugalsko, Rakousko, Řecko, Slovinsko, Španělsko), které již zavedly Euro, a stejně tak i zrušené deseti a dvaceti haléřové mince naší měny, tak je, prosím, nevyhazujte. Je možnost je darovat nově vzniklé farnosti Brno – Lesná. Výtěžek

bude použit na stavbu nového kostela na sídlišti s 25 000 obyvateli. Podle P. Pavla Hověza, duchovního správce v této farnosti, jsou v těchto zemích národní banky, které tyto peníze ještě vyměňují, ale přijde doba, kdy tyto peníze už vůbec nepůjdou směnit a propadnou ve prospěch dotyčných států, a myslím si, že by to byla velká škoda toho nevyužít, když můžeme ještě podpořit toto dobré dílo. Peníze nemusíte třídít a počítat. Svůj dar můžete vložit do obálky a poslat farnímu úřadu v Nezvalově ulici 13 v Brně – Lesné nebo předat přímo mě na faru a já je odevzdám P. Pavlu Hovězovi.

Kdo byli?

Svatý Jakub Starší

Jakub Starší, který se tak nazývá k rozlišení od apoštola Jakuba Mladšího, byl synem rybáře Zebedea, jeho bratrem byl apoštol a evangelista Jan. Spolu s Petrem a Janem patřil Jakub ke Kristovým oblíbeným učedníkům. Pro jejich

bouřlivý temperament dal Kristus oběma bratřím mnohoznačné přízvisko „synové hromu“.

Po Ježíšově Nanebevstoupení hlásal Jakub Starší dále evangelium. Jedno podání říká, že působil v Jeruzalémě a v Samařsku, jiné vypravuje, že odešel do Španělska a tam kázal. Kolem Velikonoc r.44 byl zajat a na příkaz krále sťat. Jakub byl první z Kristových dvanácti apoštolů, který podstoupil mučednictví.

Jakubovy ostatky byly v 8. století přeneseny do Španělska a k jejich uchování byl v Galicii postaven kostel sv. Jakuba (posvěcen 25. července 816). Z chrámu se stalo od 10. století slavné poutní místo Santiago de Compostela. K místu vznikly četné slavné poutní cesty, které jsou lemovány kláštery, kostely, útulky...

*Svátek svatého Jakuba Staršího
slavíme 25. července.*

podle knihy Rok se svatými zpracovala - KZ -

INFORMACE

apoštol, mučedník

narozen: kolem Kristova narození

zemřel: kolem Velikonoc r. 44 v Jeruzalémě
patron Španělska; válečníků; dělníků; lékařníků, drogistů, kloboučníků, voskařů, kovářů
řetězů; poutníků; za počasí; jablek a polních plodin; proti revmatismu

Naslouchat Božímu hlasu

Základním úkolem křesťana je žít podle Boží vůle. Dostí abstraktní pojmenování, že? Možná by se dal tento požadavek přeformulovat jako život podle Evangelia, Písma, tj. život podle Krista, život z Ducha a s Duchem svatým.

První vodítko, jak žít své křestní zasvěcení a naplnit tak požadavek života podle Boží vůle, je život podle Evangelia. Jak už bylo řečeno, Kristus je ten, který nás učí, jak máme žít, a to nejen ve vztahu k člověku, ale především ve vztahu k Bohu. On je pro nás vzorem a nevyčerpatelnou pokladnicí moudrosti života. On nám ukazuje jako pravý Bůh a pravý Člověk na podstatu našeho lidství, ukazuje je v čisté krystalické podobě. On je ten, který je z Otce a na Otce plně zaměřen. Otec miluje Syna a Syn Otce. Sám Ježíš říká: „*Můj pokrm jest, abych činil vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo.*“ (Jn 4,34). Kde lépe je nám ukázán Ježíš než právě v Evangelích?

Druhé vodítko pro život podle Boží vůle je naslouchání Božímu hlasu. To se může zdát jako nepřekonatelná obtíž. Jsme zvyklí hovořit s druhými, naslouchat jim, plnit jejich přání a někdy i příkazy. Hovořit však s někým, koho nevidím, a ještě naslouchat jeho přáním a radám může být pěkný oříšek. Jak ho však rozlousknout? Především je to modlitba, která nám pomáhá v setkání s Bohem (tím nemyslím odříkat Otčenáš nebo Zdravas, i když i tato forma modlitby má v životě křesťana své pevné místo), protože modlitba už je rozhovor a to rozhovor se samotným Bohem. V modlitbě poprosit Pána o to, aby mi dal poznat, co je pro mě nejlepší, aby mi dal uslyšet svůj hlas a pochopit, co mi chce říct a dal mi sílu podle jeho hlasu také žít. Vyvstává ale další otázka.

Jak ke mně Bůh promlouvá?

1. Je to těžko popsatelný tichý hlas, jemný vánek. Pro představu nám může pomoci vyprávění o proroku Elijášovi z první knihy Královské.

„Hospodin řekl: ‚Vyjdi a postav se na hoře před Hospodinem.‘ A hle, Hospodin se tudy ubírá. Před Hospodinem veliký a silný vítr rozervávající hory a tříštící skály, ale Hospodin v tom větru nebyl. Po větru zemětřesení, ale Hospodin v tom zemětřesení nebyl. Po zemětřesení oheň, ale Hospodin ani v tom ohni nebyl. Po ohni hlas tichý, jemný. Jakmile jej Elijáš uslyšel, zavinul si tvář pláštěm, vyšel a postavil se u vchodu do jeskyně.“ (1 Král 19, 11-13). Bůh nikdy nepůsobí neklid, který by nás stravoval, uváděl do zmatku. Není nikdy jako bouře nebo zemětřesení, ačkoli někdy námi dokáže pěkně otrást. Jeho hlas je tichý, nevtíravý.

prosím, dá mi vždy vědět, zda se rozhoduji správně nebo i v horším případě špatně. Toto rozlišování (připomínám, že v mezních situacích mého života) může trvat někdy i delší dobu, ale najít tu správnou cestu a jít po ní je mnohokrát lepší, než jít hned, ale naprosto mimo. I když se tak stane, Bůh se ke mně nikdy neotočí zády. On se již jednou pro vždy rozhodl pro svoji lásku ke mně a to se už nikdy nemůže změnit.

Proč hledat Boží vůli?

Protože Bůh, který je dobrý, chce dobro i pro mě, i když to může být někdy nepříjemné, protože moje představa je úplně jiná než ta Boží.

2. Bůh ke mně mluví taktéž skrze lidi kolem mě, skrze situace, kterými procházím. Mohou to být rodinní příslušníci, kněz. Může to být rada člověka, kterého vidím poprvé a který nezná můj životní příběh, může to být nestihnutý vlak apod.

Můžeme říct, že je velmi důležité se celý život učit postoji neustálého naslouchání. Co mi chce Bůh říct, přímo nebo i skrze situace a lidi kolem mě. Samozřejmě, že v běhu dne nemá člověk čas přemýšlet každou minutu, jestli si má uvařit čaj nebo kávu, jestli koupit rohlíky nebo chléb. Je ale dobré se každý den zastavit a projít si celý den a snažit se mezi tisíci hlasy, situacemi, lidmi najít Boží vedení, tichý hlas, který pro mě chce dobro.

Toto zastavení je naprosto nutné při důležitých rozhodnutích a okamžicích našeho života, jestliže mám rád Hospodina, nechci se minout s cílem, kterým je on sám. Pokud upřímně

Světcí často říkali, aby si Bůh vzal veškerou jejich svobodu, vůli, úplně vše, co jim patří (např. sv. Ignác z Loyoly). Oni poznávali, že Bůh ví mnohem lépe, co je pro ně dobré, co slouží k jejich prospěchu a nakonec pro spásu jich samotných. Hledat Boží vůli a mít sílu a ochotu se podle ní řídit je v zájmu nás všech. Který turista, jenž má před sebou jasný cíl a mapu, by tuto mapu zmačkal a snažil se jít poslepu a na vlastní pěst? Život sám přináší mnoho těžkostí a překážek. Proč jej nežít s tím, který zná nejen cestu, ale i ví, jak překážky překonat a je stále s námi, aby nám pomáhal?

Přeji tedy všem radost z hledání a nalézání Boží vůle, která nás nevede jinam než k Bohu samotnému a do jeho náruče.

Co to je, když se řekne Lísek?

Ne, nespletla jsem se, ani není ve slově chyba. Kdo neslyšel – něco málo z geografie.

LÍSEK je malá vesnička v kraji Vysočina – mezi Novým Městem na Moravě a Bystřicí nad Pernštejnem. Proč o něm mluvím? Kromě toho, že je to místo odlehlé od civilizace, je zde hotel sloužící v minulém režimu jako rekreační středisko – kdo a jak se zde rekreoval, toť otázka. Po tom ale pátrat nebudeme. Důležité je, že se právě v tomto hotelu *Skalský dvůr v Lísku* konala od čtvrtka 15. 3. do soboty 17.3.07 konference s názvem Diecéze – živý organismus. Prostory se tentokrát zaplnily z velké části osobami posvěcenými v čele s Mons. Vojtěchem Cirklem. Ten konferenci zahájil a co víc – setrval zde po celou dobu – tedy až do sobotního poledne, kdy nás po společné bohoslužbě v *líseckém kostelíku (zasvěceném sv. Mikuláši)* „propustil“ do našich domovů.

Co se programu týče, byl nabitý co do témat, ale i osobností, které se přenášek zhostily. Celému průběhu vládla dobrá organizace a o účastníky bylo dobře postaráno i co se hmotných potřeb týče, tedy ubytování a stravování.

= Z pohledu křesťanské naděje má smysl mluvit o hříchu jen proto, že poznáním získáme sílu ho vyznat a překonat – tak se více otevřeme svobodě, kterou nám Bůh nabízí. =

Tato závěrečná věta je z přednášky Mons. Mgr. Tomáše Holuba: *Hříchy proti tělu Kristovu*. Nezapršel v sobě „vojáka“. Přednášku měl shrnout v pěti bodech – věcně a jasně formulovaných postojích.

Rovněž přednáška PhDr. Josefa Zemana mě zaujala: *Diecéze jako škola dialogu a spolu-*

práce.

Byla hodně obsažná, s tématy, která by bylo třeba v diskusi více rozebrat. Časová tíseň to však už neumožnila. Podle dr. Zemana je diecéze mezi věřícími vnímána jako organizační struktura církve, jako instituce. Má však být „společenstvím věřících s jejich biskupem, místní církví“. Nad rovinou organizační a technickou by měla vyrůst rovina duchovní vzájemnosti mezi jednotlivými orgány diecéze a jednotlivci, ať již duchovními nebo laiky.

Mezi pozvanými přednášejícími byl i P. Cyril Vojtěch Kodet, OCarm, ThDr. Hovořil na téma: *Která je ta dobrá cesta?* Mimo jiné zdůraznil, že je nutno:

- ...nezapomínat na spiritualitu
- ...usilovat o obnovu
- ...modlit se za vedoucí, představitele v diecézi
- ...spojit osobní život a liturgii („bez těch proseb doma na kolenou to nepůjde“)
- ...pamatovat na misionářský rozměr – služba těm, které mám kolem sebe

V pracovních skupinkách se debatovalo o dalších možnostech zlepšení práce a spolupráce v diecézi. V moderované panelové diskusi se návrhy ze skupinek přenesly ke kompetentním osobám.

Aby se diecéze stala živým organismem – k tomu může přispět každý z nás.

Jsme-li ve správný čas na správném místě, modlíme-li se za své představitele v diecézi, farnosti, pak jsme pro vzájemné sblížení neudělali zas tak málo.

J.Snížková

Velehrad, mé oblíbené poutní místo

Jedním z mých nejoblíbenějších poutních míst je Velehrad.

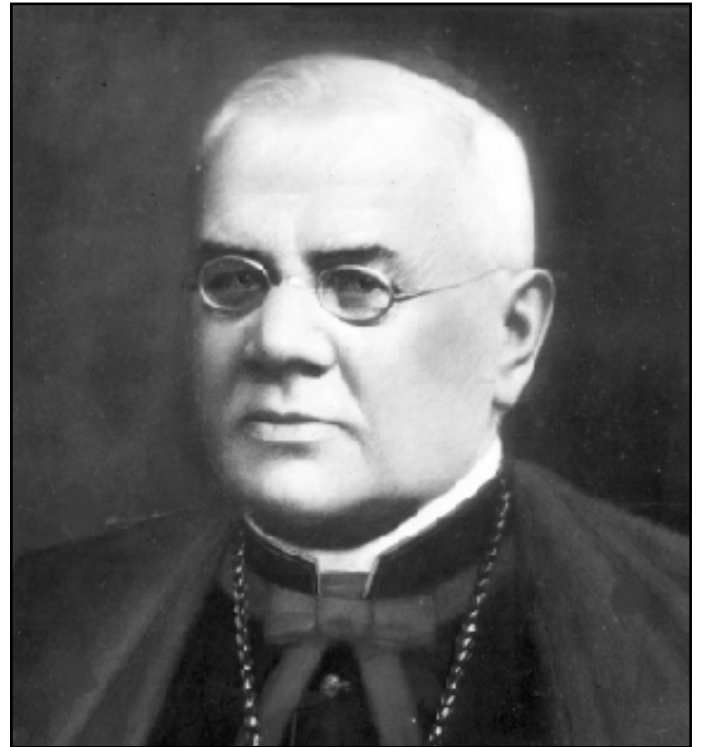
Toto významné poutní místo znamená pro dějiny církve nejvýznamnější místo. Archeologické nálezy z doby velkomoravské se dějí i do dnešních dnů.

Velehrad bývá ztotožňován s hlavním městem Velkomoravské říše a sídlem věrozvěsta svatého Metoděje. Byl zde nejstarší cisterciácký klášter na Moravě, založen v roce 1204 nebo 1205 markrabětem Vladislavem Jindřichem, bratrem krále Přemysla Otakara I.. Ve středověku byl jedním z nejbohatších klášterů v zemi. Byl však zničen za husitských válek, od 15. století do 18. století obnovován a přestavován. V roce 1785 byl za vlády Josefa II. zrušen. V roce 1837 jej přestavěli na zámek a v církevní správě byl opět od roku 1883 – jezuité.

V poutním a exercičním domě „Stojanov“ se konají duchovní cvičení, kterých jsem se zúčastnil naposledy v roce 2001. Tento dům založil olomoucký arcibiskup ThDr. Antonín Stojan v roce 1922, tedy v letošním roce je tomu 85 roků.

Arcibiskup Stojan se narodil 22. 5. 1851 a zemřel 29.9.1923. V roce 1897 byl členem říšské rady ve Vídni, v roce 1918 za první republiky poslancem národního shromáždění v Praze, v roce 1920 senátorem. Od roku 1907 byl iniciátorem a organizátorem mezinárodních unionistických kongresů na Velehradě, jež měly za cíl vytvořit církevní i duchovní jednotu Slovanů. Dále byl zakladatelem Apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje, Akademie Velehrad a iniciátorem dalších náboženských a kulturních aktivit. Tedy činnost více jak plodná. U věřícího lidu byl tak oblíbený, že se mu říkalo „tatiček Stojan“. Je kandidátem, aby se stal blahoslaveným. V olomoucké arcidiecézi je často v přímluvách a prosbách, aby se tak stalo.

- KP -

Modlitba za blahořečení „tatička Stojana“

Všemohoucí Bože, skrze spolupatrony Evropy sv. Cyrila a Metoděje jsi dal slovanským národům poznat Tvé jméno. Pane, obdivuhodný ve svých svatých, na jejich přímluvu připoj k zástupu nebeských ochránců ke slávě na oltáři také svého věrného služebníka Antonína Cyrila Stojana.

Panno Maria, Matko jednoty, on ve Tvé svatyni čeká na své vzkříšení a svou oslavu. Tobě zasvětil všechny své nadměrné práce a námahy pozemského života. Tolik pracoval o brzké splnění odkazu Pána Ježíše: Aby všichni byli spojeni v jedno.

Pane, dej ať se úspěšně zakončí jeho veliké dílo: abychom spolu s ním v jednotě víry a srdcí, s opravdovou láskou, v jedné Církvi, oslavovali jméno Tvého Syna, který žije a kraluje na věky věků. Amen.

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otci.

Známý – neznámý rodák z Třeště – P. Miloslav Hronek

P. Miloslav Hronek se narodil v Třešti dne 11. 2. 1919. Byl dobrodružné povahy, se salesiány se před II. světovou válkou seznámil v Ostravě. Po aspirantátě začal v r. 1939 noviciát jako koadjutor, v Ostravě složil 16.8.1940 první sliby. Po noviciátě zůstal v Ostravě jako kostelník.

Když byl v r. 1942 ústav zabrán Němci, přešel do Brna. Měl rád dobrodružství. Dělal panu inspektorovi spojku mezi ústavu, protože

poslali na misie do Argentiny, později byl nějaký čas v Texasu s P. Vyvorem. Tam si udělal pilotní zkoušky a pilotoval panu biskupovi letadlo při jeho vizitačních cestách. Přežil katastrofu letadla, které spadlo do pralesa. Poznamenalo to však jeho zdraví. Pro své vynikající schopnosti byl vybidnut, aby si doplnil studia a stal se knězem. Vysvěcen na kněze byl 27.11.1971 v La Plata v Argentině.

za války nebylo možné poště a telefonu všechno svěřit. Nejčastěji jezdil do Prahy. Před koncem války v pražském domě zůstal. Dělal vše, co bylo právě potřebné. Byl velmi pohotový a šikovný. Rád hrál divadlo. Po válce, když to opět bylo možné, pořádal letní skautské tábory. Byl výborným vypravěčem napínavých historek u táboráků a organizátorem různých nočních výprav a přepravení.

Když salesiáni získali Osek u Duchcova pro teologii, přešel do Oseka a tam se staral o zahradu. Chtěl si dokončit studium na kněze válkou přerušené. Podílel se také na distribuci pastýřských listů v roce 1949, za tuto činnost se zatýkalo. V době zabrání Oseka a změny na internační tábor se mu podařilo uniknout zatčení i internaci a po krátkém čase utekl do západního Německa a odtud později do Itálie. Salesiáni ho

V té době byl v jižních Tyrolích v St. Martinu Casies v krásném horském údolí ve výši 1300 metrů otevřen rekreační dům Velehrad pro prázdninové pobyty dětí zahraničních Čechů. Dům bylo potřeba přebudovat a rozšířit. P. Hronek se vrátil z Ameriky do Evropy a byl poslán do St. Martina Casies jako správce tohoto domu. Na informačním tiskopise z té doby je uvedeno:

*Prof. P. Miloslav Hronek - ředitel;
P. Jaroslav Poláček - duchovní
správce; P. Vojtěch Hrubý - sekre-*

tář Domu Velehrad, českého náboženského, kulturního a rekreačního střediska v St. Martin in Casies.

Dům nesleduje výdělečné cíle, účastníci přispívají jen na úhradu výdajů spojených s pobytem v dohodě s vedením domu. Naplňuje záměr vytvořit v samou přírodou daném a moderní civilizací ještě málo porušeném prostředí oázu klidu v opravdovém křesťanském společenství na podkladě naší české svatováclavské a cyrilometodějské tradice.

V roce 1977 dne 12. července zde zastihla P. Miloslava Hronka smrt. Je pochován na místním hřbitově u farního kostela v St. Martin in Casies. U příležitosti 30. výročí jeho smrti chtějí salesiáni nově upravit jeho hrob.

Zdeněk Brychta

Z diáře otce Tomáše

- 30.6. hlavní pouť brněnské diecéze v katedrále sv. Petra a Pavla
 5.7. Slavnost sv. Cyrila a Metoděje 08:00 Třešť – mše sv.
 10:00 Růžená – mše sv.
 7.7. mše sv. v Třešticích
 7.- 14.7. setkání rodin a dětí hnutí Fokoláre v Třešti , možnost se zúčastnit přednášek
 10.7. mše sv. v Lovětíně
 13.7. návštěva nemocných
 15.- 21.7. výlet na kolech s mládeží do Sázavy ke sv. Prokopu
 22.7. pouť v Růženě
 25.-27.7. Charismatická konference v Brně
 27.7. svatba Adam Třešňák a Helena Štumarová
 28.7. 19:00 - mše sv. v Jezdovicích
 29.- 4.8. dovolená v Rokoli
 8.- 10.8. návštěva dětí na táboře – Chlum
 12.8. pouť Salavice
 13.- 15.8. Celostátní setkání mládeže v Táboře
 15.8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
 18.8. mše sv. v Třešticích
 20.8.-29.8. dovolená
 25.8. mše sv. v Jezdovicích
 30.8. táborák v Růženě
 31.8. táborák v Třešti
 1.9. setkání rodin a farností ve Žďáru nad Sázavou
 8.9. adorační den ve farnosti Třešť – celodenní výstav Nejsvětější svátosti
 9.9. žehnání prvňáčků při mši svaté
 9.9. nebo 23.9. farní den

Na prázdniny

Po vodních vlnkách našeho „TŘEŠŤSKÉHO POTOKA“ plyne i náš čas, ten neúnavný běžec. Deset měsíců pilné školní práce je opět za námi. Školy na dva měsíce utichnou. Do široka se otevřela prázdninová brána: „*A hurá na vytoužené prázdniny!*“

Všem školou povinným, žákům, studentům i vyučujícím, ze srdce přeji krásné, sluníčkové, odpočinkové dny, prožité ve zdraví, v radostech ze všeho pěkného a v hezké pohodě.

„ANDĚL STRÁŽNÝ“ at' chrání každý váš krok!

Tak tedy radostné cestování a šťastné návraty domů!

Vám všem ze srdce přeje

O. Hrbková

Výsledky diecézní soutěže

Při příležitosti 230. výročí založení brněnské diecéze se konala výtvarná a vědomostní soutěž, které se zúčastnily i děti z našich farností Třešť a Růžená. Ve výtvarné soutěži na téma „Brněnská diecéze očima dětí“ naši farnost reprezentovalo 11 dětí (Michal Hink, Hana Havlíková, Kristýna Kartáková, Petr Mezera, Jiří Neuman, Daniel Havlíček, Šárka Kaňkovská, Kateřina Petráková a Vojtěch Šprincl, Adam Kaňkovský). Celkem se zúčastnilo 1076 soutěžících malířů, jejichž obrázky vyhodnotila odborná komise. V 1. kategorii (předškolní děti + 1. třída) se umístil na krásném 5. místě Adam Kaňkovský. Tento obrázek je možné zhlédnout v brněnské katedrále do konce července 2007.

Ve vědomostní soutěži se zapojilo ve všech farnostech 1440 dětí. Konkrétně v Třešti se 11 dětí (Karel Kokejl, Lucie Havlíčková, Marie Kaňkovská, Sára Kolbová, Filip Vejmělek, Veronika Vejmělková, Klára Kalčíková, Stanislav Lávička, Miroslav Pernička, Martina Duničková, Marie Kolbová) zúčastnilo farního kola, z toho postoupily 4 do děkanského kola, které proběhlo v Jihlavě na církevní škole. Tři z nich postoupily dokonce do semifinále děkanského kola, ze kterého na konec vypadly. Ale už to považují za velký úspěch a mohu vám říci, že jsem hrdý na své farníky. Všem účastníkům chci poděkovat za vaši námahu a odvahu jít do toho.

P. Tomáš Caha

Statistika

Křest:

Třešť: Daniel Bartík
Martin Zahradník
Růžená: Simona Polednová

Svatba:

Třešť: Jan Mikeš a Klára Chalupová
Jiří Novák a Jana Zálešáková
Josef Vochyán a Pavla Kubalová

1. sv. přijímání v Třešti:

David Krejčí
Martin Požár
Václav Havlík
Martin Salamánek
Bohumil Zástěra
Vít Šalanda
Šárka Kaňkovská
Marie Rodová

Pohřby:

Třešť: Anežka Foitlová
Marie Brožková
František Vonderka
Antonie Fencíková
Růžená: Františka Němcová
Jiří Říha

KATOLICKÁ CHARISMATICKÁ KONFERENCE

Přednášky známých osobností, adorace, modlitba, bohoslužby, divadlo

Celodenní program pro děti zajištěn. **Brno, 25. - 29. července 2007**

VTIP TOHOTO ČÍSLA

V jednom semináři bylo v bohoslovecké jídelně napsáno nad tácem s jablky: „*Jen jedno na osobu. Bůh se dívá!*“ Nad táce se zákusky na stole o kus

dál někdo připsal: „*Berte si, co hrdlo ráčí, Bůh hlídá u jablek!*“